

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz sekcji 3.4 wytycznych w sprawie PM.
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uzasadniła należycie sprawozdania z oceny, ponieważ sprawozdanie to nie dokumentuje dyskusji, która toczyła się pomiędzy stroną skarżącą a jej przełożonym oraz ponieważ przedstawione powody są niewystarczające, aby zrozumieć niższe oceny w porównaniu z poprzednim rokiem.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku sprawiedliwej, obiektywnej i całościowej oceny bezwzględnych wyników pracy strony skarżącej – Naruszenie obowiązku dobrej administracji i obowiązku staranności – Naruszenie wytycznych PM.
 - Strona skarżąca uważa, że ocena dokonana przez jej przełożonego, zatwierdzona przez radcę generalnego i DG ds. Personelu, nie uwzględnia należycie wszystkich czynników i jest dotknięta oczywistymi błędami.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do oceny kierowniczej, a w szczególności braku awansu na stanowisko w grupie zaseregowania D.
 - Strona skarżąca w pełni spełniła wszystkie kryteria awansu, w szczególności ze względu na to, że osiągała dobre wyniki na swoim obecnym stanowisku, posiada zdolności i potencjał do pracy na wyższym poziomie, co wielokrotnie potwierdził jej przełożony oraz wykazała motywację do pracy na wyższym poziomie, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że stale wykonywała odpowiednie obowiązki na wyższym poziomie. Strona pozwana nie uzasadniła swojej decyzji o nieawansowaniu strony skarżącej. Takie uzasadnienie nie znajduje się ani w decyzji generalnego radcy prawnego, ani w decyzji dyrekcji generalnej ds. personelu.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
 - Wyniki osiągnięte w 2019 r. nie odzwierciedlają indywidualnej dyskusji na temat wyników pracy i były dużym zaskoczeniem.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – TB / ENISA

(Sprawa T-322/21)

(2021/C 329/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji wydanej przez dyrektora wykonawczego ENISA o niezaklasyfikowaniu stanowiska kierownika Wydziału Biura Politycznego oraz stanowiska kierownika Wydziału Finansów i Zamówień jako stanowisk dla celów mobilności wewnętrznej (zwanej dalej „dorozumianą decyzją”);
- dorozumiana decyzja wynika z:
 - obwieszczenia administracyjnego 2020–11 przedstawiającego wnioski z dialogów na temat mobilności wewnętrznej z dnia 1 września 2020 r., opublikowanych w dniu 3 września 2020 r. („Wnioski”), zgodnie z którym to obwieszczeniem trzy stanowiska kierowników wydziałów, odpowiadające mianowicie Wydziałowi ds. Zabezpieczonej Infrastruktury i Usług (COD1), Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Danych i Standaryzacji (COD2) oraz Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Operacyjnego (COD3) zostały zaklasyfikowane jako stanowiska do celów mobilności wewnętrznej;
 - decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r. opublikowanych na stronie internetowej ENISA, dotyczących dwóch wakatów, które miały być obsadzone w drodze konkursu otwartego na stanowiska kierownika wydziału w Biurze Dyrektora Wykonawczego i w dziale wsparcia korporacyjnego.
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności Wniosków i decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r.;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 3 marca 2021 r. oddalającej zażalenie złożone przez stronę skarżącą na dorozumianą decyzję, Wnioski i decyzje z dnia 5 sierpnia 2020 r.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku jasności i przejrzystości, naruszenia zasady pewności prawa, oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia zasady 6 decyzji MB (Management Board) 2020/5.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia załącznika 1 do komunikatu administracyjnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia siódmej i ósmej zasady decyzji MB 2020/5, naruszenia zasady dobrej administracji i art. 41 Karty praw podstawowych UE oraz naruszenia obowiązku dbałości.

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2021 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-340/21)

(2021/C 329/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 23 grudnia 2020 w sprawie pomocy państwa SA.59462 (2020/N) – *Grecja – COVID-19: Odszkodowanie na rzecz Aegean Airlines* (¹); oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana niewłaściwie zastosowała art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie w ramach kontroli proporcjonalności pomocy w stosunku do szkód spowodowanych kryzysem COVID-19.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana w zaskarżonej decyzji naruszyła konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego, które leżą u podstaw liberalizacji transportu lotniczego w Unii od końca lat 80-tych (tj. zasady: niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości) oraz rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 (²).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności i naruszyła prawa proceduralne skarżącej.